

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5CoE/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206338
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118206338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martina Žovinca a sudcov: Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v právnej veci oprávneného: W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, C., zastúpený: Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., IČO: 36 857 548, Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, proti povinnej: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, T., o výkon rozhodnutia týkajúceho sa maloletého: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Trnava, J. Bottu 4, Trnava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 11Em/4/2018-200 zo dňa 15.04.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením vo výroku I zamietol návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia v časti úpravy styku oprávneného s maloletým, výrokom II konanie o výkone rozhodnutia v časti informačnej povinnosti zastavil a výrokom III rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že ak sa styk maloletého s oprávneným nerealizuje v rozsahu určenom v rozhodnutí súdu, uvedené nie je spôsobené povinnou, ktorá styku nebráni, ale tým, že maloletý stretávanie s otcom čiastočne odmieta. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí má, tak ako v iných konaniach týkajúcich sa maloletých detí, v prvom rade na zreteli záujem dieťaťa. S prihliadnutím na vek maloletého nie je v jeho záujme ho k stretávaniu s oprávneným nútiť, pretože by to mohlo ich, už i tak narušený, vzťah ešte zhoršiť. Súd prvej inštancie má za to, že vo vykonávacom konaní nie je možné riešiť otázku, prečo maloletý oprávneného - otca odmieta, či je to vinou matky, alebo otca, prípadne dané objektívnymi skutočnosťami, nakoľko táto otázka je otázkou, ktorú je potrebné riešiť v konaní vo veci samej. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, resp. pre ktoré sa rozhodnutie nevykonáva, sú ospravedliteľné, pretože maloletý stretávanie s otcom odmieta, resp. sa chce s otcom stretávať len podľa vlastnej vôle. Súd má za to, že uvedené ospravedliteľné dôvody sú síce odstrániteľné, avšak vzhľadom na narušenie vzťahu oprávneného s maloletým už od začiatku konania sp.zn. 20P/57/2012 nie je v tomto vykonávacom konaní účelný postup podľa § 3 ods. 3 vyhlášky.

3. Vo vzťahu k výroku II napadnutého uznesenia, súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinná od výzvy súdu zo dňa 24.01.2019 (č.l. 137), aby plnila svoju informačnú povinnosť, až doposiaľ, neporušila túto povinnosť vyplývajúcu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že s poukazom na ustanovenie § 390 písm. e) CMP je potrebné konanie o výkon rozhodnutia v časti informačnej povinnosti vo výroku II. uznesenia zastaviť, pretože došlo k splneniu povinnosti. V prípade, že povinná svoju informačnú povinnosť plniť prestane, nič nebráni oprávnenému domáhať sa výkonu rozhodnutia novým návrhom.

4. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku II. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej výnimky upravenej v ustanovení § 55 CMP.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Oprávnený v celom rozsahu nesúhlasí s tvrdeniami a úvahami súdu uvádzanými v bode 24. až 26. odôvodnenia Uznesenia. V prvom rade má za to, že argumentácia súdu, že Maloletý sa nachádza v inom vývinovom štádiu (tzv. stredná adolescencia), ako bol v čase vyhlásenia rozsudku v konaní sp. zn. 20P/57/2012 zo dňa 16.11.2016, nijako nevylučuje, že i v súčasnom veku je Maloletý po emočnej stránke podstatne ovplyvniteľný názormi preferenčného rodiča, t. j. Matky, je schopný si ako adolescent negatívne, nepravdivé a opakované tvrdenia Matky na adresu jeho Otca osvojovať si za vlastné, uvedené negatívne názory Matky na adresu Otca, s ktorými sa Maloletý identifikuje, a ktoré prezentuje navonok ako vlastné, nie je následne schopný bližšie, racionálne a najmä vlastnou argumentáciou odôvodniť. Súd postupoval v rozpore s § 35 a § 36 CMP, keď nevykonal všetky dôkazy, ktoré, ako sám uvádza v odôvodnení rozhodnutia, považoval za vhodné, resp. nevyhnutné, a ktoré boli najmä v záujme Maloletého. V zmysle týchto ustanovení CMP preto zároveň nemožno v celom rozsahu súhlasiť s tvrdením súdu, že vypracovanie znaleckého posudku presahuje možnosti vykonávacieho konania. Takéto tvrdenie je nielen v rozpore s uvedenými ustanoveniami CMP (resp. s tzv. vyšetrovacím princípom uplatňujúcim sa v mimosporových konaniach), ale nemá žiadnu oporu v zákone a je v rozpore s oprávnenými záujmami Otca Maloletého a najmä v rozpore so záujmami samotného Maloletého na zachovanie jeho čo najúplnejšieho a hodnotného vzťahu s druhým rodičom. Sme zároveň toho názoru, že súd nemôže nekonať v záujme úpravy styku a jeho výkonu len na základe obsahu tvrdení Maloletého, ktoré Maloletý prevzal predovšetkým od Matky, a za ktorými je snaha, aby sa sám svojvoľne rozhodoval, či a kedy bude rešpektovať rozhodnutie súdu o úprave styku s Otcom. Má za to, že súd v danej veci náležitým spôsobom nezisťoval, čo je konkrétnou príčinou toho, prečo sa podľa vyjadrení Maloletého, Maloletý nechce stykať s Otcom, t. j. či sú to dôvody na strane Otca. Z vyjadrení Maloletého je zrejmé, že je tu evidentný a nepopierateľný vplyv a manipulácia Matky vo vzťahu k Maloletému, ktorý nedostáva aj pohľad „druhej strany“, ale len pohľad Matky a jej spriaznenej rodiny, takže nie je možné predpokladať, že by si mal Maloletý možnosť urobiť si o veci objektívny úsudok. V tejto súvislosti poukázal na zvukový záznam z výsluchu maloletého a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 17CoE/125/2013. Tvrdenie Povinnej, že údajne nebráni styku, je len jej subjektívne a účelové tvrdenie, ktorým sa snaží ospravedlniť nezákonné nerešpektovanie súdneho rozhodnutia o úprave styku s Maloletým. Má za to, že nie je v záujme Maloletého, aby si súd osvojoval takéto nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia zo strany Povinnej, predovšetkým, ak Maloletý má právo na výchovu zo strany oboch rodičov, ako aj právo na pravidelný kontakt s rodičom, s ktorým Maloletý nežije v spoločnej domácnosti.

6. Vo vzťahu k plneniu si informačnej povinnosti má tiež za to, že Matka si túto povinnosť preukázateľne stále nespĺnila za obdobie odo dňa nadobudnutia právoplatnosti príslušného výroku súdu v rozhodnutí o úprave styku s maloletým až do decembra 2018. Nemožno preto dospieť k záveru, že si Povinná naozaj riadne splnila a plní svoju informačnú povinnosť.

7. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Trnave podaním zo dňa 09.05.2019. Uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu a preto odporúča odvolaciemu súdi napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť.

8. Povinná sa vyjadrila v podanom odvolaní tak, že s odvolaním otca nesúhlasí a žiada odvolací súd, aby potvrdil uznesenie prvostupňového súdu v celom rozsahu.

9. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd, v zmysle § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

10. Podľa ust. § 376 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

11. Podľa ust. § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z. ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

12. Podľa ust. § 3 ods. 2 vyhlášky, pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1, súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

13. Podľa ust. § 3 ods. 3 vyhlášky ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve, alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

14. Podľa § 38 ods. 1,2 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého zisťuje spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti, podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

15. Podľa čl. 12 ods. 1,2 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, musia zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom detí musí venovať primeraná pozornosť zodpovedajúca ich veku a úrovni. Za týmto účelom sa dieťaťu musí predovšetkým poskytnúť možnosť, aby bolo vypočuté v každom súdnom, alebo administratívnom pojednávaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu, alebo jeho príslušného orgánu, a spôsobom, ktorý je v súlade s pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

16. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrh na výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého bol podaný oprávneným dňa 25.07.2018. Oprávnený žiadal nariadiť výkon rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/57/2012 zo dňa 16.11.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoP/56/2017 zo dňa 31.05.2017, podľa ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletým U. každý páry kalendárny týždeň v čase od piatku od 18:00 hod. do nedele do 17:00 hod., každý kalendárny rok počas jesenných prázdnin od piatku od 9:00 hod. do 18:00 hod., každý kalendárny rok počas vianočných prázdnin v čase od 26.12. od 09:00 hod. do 1.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hod., každý kalendárny rok počas jarých prázdnin od pondelka prázdninového týždňa od 9:00 hod. do stredy prázdninového týždňa do 18:00 hod., každý kalendárny rok počas veľkonočných prázdnin od Veľkonočného pondelka od 9:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin v 27. a 28. kalendárnom týždni od pondelka 27. kalendárneho týždňa od 9:00 hod. do nedele v 28. kalendárnom týždni do 18:00 hod. a v 31. kalendárnom týždni od pondelka od 9:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že matka je povinná maloletého U. na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať v mieste jej bydliska spolu s kartou poistenca zdravotnej poisťovne. Otec je povinný maloletého v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť.

17. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu, alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, alebo prostredníctvom znalca alebo výsluchom mal. dieťaťa na pojednávaní aj bez prítomnosti rodičov, alebo iných osôb zodpovedných za výchovu mal. dieťaťa. Za predpokladu, že je dieťa dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé, je nutné jeho názor považovať za zásadné vodítko pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu. Súčasne však nie je možné, aby súd postoj maloletého dieťaťa prevzal bez ďalšieho a aby svoje rozhodnutie založil iba na prianí dieťaťa a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov. U mladších detí musí súd hodnotiť ich názor s prihliadnutím k ich veku a rozumovej vyspelosti

18. Navrhovaný výkon rozhodnutia sa týkal maloletého, ktorý mal v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie 14 rokov. Vzhľadom na to, že maloletý je už vo veku, kedy si dokáže sám vytvoriť a sformulovať vlastný názor v otázke stretávania sa otcom, postupoval súd prvej inštancie správne, keď v súlade so súčasnou právnou úpravou na jeho názor prihliadal.

19. V danom prípade je nepochybné, že styk maloletého s oprávneným neprebíha tak, ako je uvedené v exekučnom titule. Ako primárna príčina nerealizovania styku maloletého s oprávneným v zmysle rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/57/2012 zo dňa 16.11.2016, sa javí predovšetkým odmietavý postoj maloletého stretávať sa s otcom.

20. Zo spisového materiálu vyplýva, že maloletý svoj názor prezentuje buď verbálne alebo tým, že na správy otca nereaguje alebo mu nedvíha telefón. Maloletý opakovane vo svojej výpovedi taktiež uvádzal, že k otcovi nechcel chodiť, nemá záujem tráviť čas s otcom, pričom povinnému aj výslovne povedal, že k nemu nechce vôbec chodiť a že nech mu nevolá, ale ten jeho rozhodnutia nerešpektuje. Na záver uviedol, že keby k otcovi chcel ísť, tak mu zavolá, aby sa dohodli, aby to nebolo určené. Je možné konštatovať, že maloletý by sa v budúcnosti chcel stretávať s otcom, avšak očividne mu prekáža spôsob, akým sa otec domáha styku s maloletým. V tomto smere môžeme hovoriť aj o nevhodnom prístupe otca k maloletému, ktorý odmieta rešpektovať a pochopiť vôľu maloletého. Maloletý je dostatočne rozumovo vyspelý, aby vyjadril svoju vôľu a vlastný názor, ktorý je potrebné rešpektovať, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v napadnutom uznesení.

21. Vo vzťahu k námietke oprávneného, že maloletý je zmanipulovaný povinnou a jej rodinou, odvolací súd uvádza, že súhlasí s názorom súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení. Nakoľko v mladšom veku maloletého sa styk povinného s maloletým realizoval vo väčšom rozsahu a častejšie a nedochádzalo k odmietavému postoj maloletého voči oprávnenému, nie je možné v súčasnosti tvrdiť, že odmietanie otca - povinného je výsledkom manipulácie alebo ovplyvňovania zo strany matky - povinnej. Dieťa je vo všeobecnosti vo vyššej miere ovplyvniteľné práve v mladšom veku a náchylné osvojovať si názory rodiča, avšak v tomto prípade sa jedná o takmer dospelého mladého človeka (14), ktorý si už dokáže vytvoriť vlastný názor a odpútať sa od vplyvu rodičov. V tejto súvislosti a vzhľadom na vek maloletého nie je možné urobiť jednoznačný záver o tom, že negatívny vzťah k povinnému je spôsobený výlučne vplyvom matky ako povinnej.

22. Nová právna úprava vyplývajúca z CMP, týkajúca sa výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v spojení s vyhláškou, ktorá bližšie upravuje postup súdu v rámci vykonávacieho konania, zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmom, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia, zároveň ukladá súdu povinnosť zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

23. Súd v súlade s § 3 vyhlášky zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Dôvody, pre ktoré súd zamietne návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia vyplývajú z ust. § 377 ods. 2 CMP, pričom ide o okolnosti, ktoré svojou povahou absolútne vylučujú výkon rozhodnutia a ktorými sú, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Okolnosťou spôsobujúcou zánik uloženej povinnosti môže byť zmena vo výchove maloletého dieťaťa napríklad zverením do niektorej z foriem náhradnej osobnej starostlivosti neodkladným opatrením, smrť povinného, plnoletosť dieťaťa a podobne. Samozrejme nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je vždy nepochybné zistenie, že povinný dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom. V opačnom prípade, teda pri plnení exekučného titulu nemôže byť výkon rozhodnutia nariadený a súd návrh zamietne.

24. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v tomto konaní nebola zistená zo strany matky žiadna snaha brániť styku otca s maloletým, a to aj napriek zjavnej komplikovanosti vzájomných vzťahov oboch rodičov. Povinná oprávnenému umožňuje kontakt s maloletým, avšak sám maloletý sa odmieta kontaktovať s otcom alebo ho navštevovať. Povinná maloletého na stretnutie s oprávneným síce nepripravuje, čo je však na vek maloletého pochopiteľné, ale tomuto žiadnym spôsobom nebráni. Podľa vyjadrenia maloletého, povinná mu vždy pripomenie stretnutie s otcom, pričom

vylúčil, že by mu zakázala alebo nedovolila stretnúť sa s povinným. Oprávnený teda ani podľa názoru odvolacieho súdu nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval ním tvrdenú skutočnosť, že styk otca s maloletým nie je realizovaný zavinením matky ako povinnej. Nakoľko sa súdu prvej inštancie nepodarilo zistiť, že by k nerealizovaniu styku oprávneného s maloletým viedlo zavinené konanie povinnej, vyhodnotil správne súd návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia ako nedôvodný

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade nejde o výkon rozhodnutia týkajúci sa splnenia určitej materiálnej povinnosti, ale ide o výkon rozhodnutia týkajúci sa starostlivosti o maloleté dieťa v časti úpravy styku otca s maloletým, pri ktorého nariadení nepostačuje len strohé konštatovanie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a jeho určitosti, ale je nevyhnutné veľmi dôsledne skúmať dopad núteného výkonu tohto rozhodnutia na maloletého, a či existujú relevantné dôvody na nútený výkon exekučného titulu, s prihliadnutím na všetky okolnosti existujúce v čase nariaďovania výkonu rozhodnutia a s prihliadnutím na záujem maloletého, spočívajúci v jej zdravom a harmonickom fyzickom a psychickom vývine, ktorý má prednosť pred záujmom rodiča na realizácii styku. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

26. Odvolací súd súčasne zistil, že v danom prípade je nesporné, že otec maloletého má prirodzený záujem o udržanie citovej väzby s dieťaťom, pričom možnosť obidvoch rodičov podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa je právom tak rodičov, ako aj právom maloletého dieťaťa. Je však potrebné reálne hodnotiť existujúci stav a spraviť všetko pre to, aby sa vzájomné vzťahy otca s maloletým zlepšili, čo však nie je možné dosiahnuť ďalším vyostrovaním situácie. Je nesporné, že v detstve sa formuje budúca osobnosť dieťaťa a jeho budúce životné postoje, každé dieťa raz dospeje a bude hodnotiť konanie svojich rodičov už pohľadom dospelého človeka a toto hodnotenie môže byť značne kritické ku konaniu rodičov, ktorým ovplyvnili jeho detstvo a môže ovplyvňovať vzťahy rodičov a detí aj v dospelosti. Je preto mimoriadne dôležité, aby si túto skutočnosť obidvaja rodičia uvedomili, v závislosti od toho korigovali svoje doterajšie vzájomné vzťahy a čo najskôr začali obaja intenzívne pracovať na zlepšení svojej vzájomnej komunikácie, na svojej schopnosti riešiť veci konštruktívne a nielen deklarovať svoju lásku k dieťaťu, ale túto pretaviť do konkrétnych činov, ktoré budú v záujme ich spoločného dieťaťa a ktoré aj maloletý bude vnímať pozitívne a bude sám chcieť tráviť čas s oprávneným dobrovoľne, a nie z donútenia.

27. V prípade, že povinný rodič nemôže plniť povinnosť stanovenú súdom z dôvodu negatívneho postoja samotného maloletého (odmietanie otca), pričom nebolo preukázané, že by príčinou ich negatívneho postoja bolo správanie či úmyselné ovplyvňovanie zo strany matky, je nutné považovať použitie donucovacích opatrení za kontraproduktívne z dôvodu, že by mohlo viesť k ešte väčšej degradácii vzťahov medzi maloletým a otcom (viď napr. rozhodnutia ESLP: Kapr proti Českej republike, Zavřel proti Českej republike, Pedovič proti Českej republike).

28. Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. S prihliadnutím na terajší vek maloletého (15) nemožno považovať za primerané ani vhodné, aby bol maloletý prostredníctvom súdnej ingerencie donucovaný proti vlastnej vôli stretávať sa s otcom. Vzhľadom na názor maloletého, ktorý sa v súčasnej dobe odmieta s otcom stretávať, je nutné považovať použitie donucovacích opatrení za účelom výkonu práva styku za nežiadúce a neplniace zákonom predvídaný účel, t.j. zabezpečiť splnenie povinnosti.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne postupoval, keď zamietol návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia v časti styku oprávneného s maloletým.

30. Vo vzťahu k informačnej povinnosti povinnej o maloletom voči oprávnenému, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil zastavenie informačnej povinnosti povinnej, nakoľko bolo preukázané, že povinná svoju povinnosť dobrovoľne plní a súčasne je tu predpoklad na dobrovoľné plnenie tejto povinnosti aj v budúcnosti. Námietka oprávneného, že si povinná riadne nespĺnila svoju informačnú povinnosť je podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodná. Aj napriek tomu, že povinnej bola informačná povinnosť uložená už rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/57/2012 zo dňa 16.11.2016, súdom nariadený výkon rozhodnutia jej bol až uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 11Em/4/2018 zo dňa 24.01.2019, pričom v rovnaký deň bola aj vyzvaná na splnenie tejto povinnosti. Povinná síce neplnila informačnú povinnosť od jej uloženia, t. j. rozsudkom Okresného súdu Trnava

sp. zn. 20P/57/2012 zo dňa 16.11.2016, avšak od vyzvania na jej plnenie si povinná svoju povinnosť dobrovoľne plní a preto je potrebné konštatovať, že ďalší výkon tejto povinnosti pod hrozbou sankcie a za súčinnosti súdu nie je potrebný.

31. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie taktiež správne, nakoľko rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania je založené na ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).